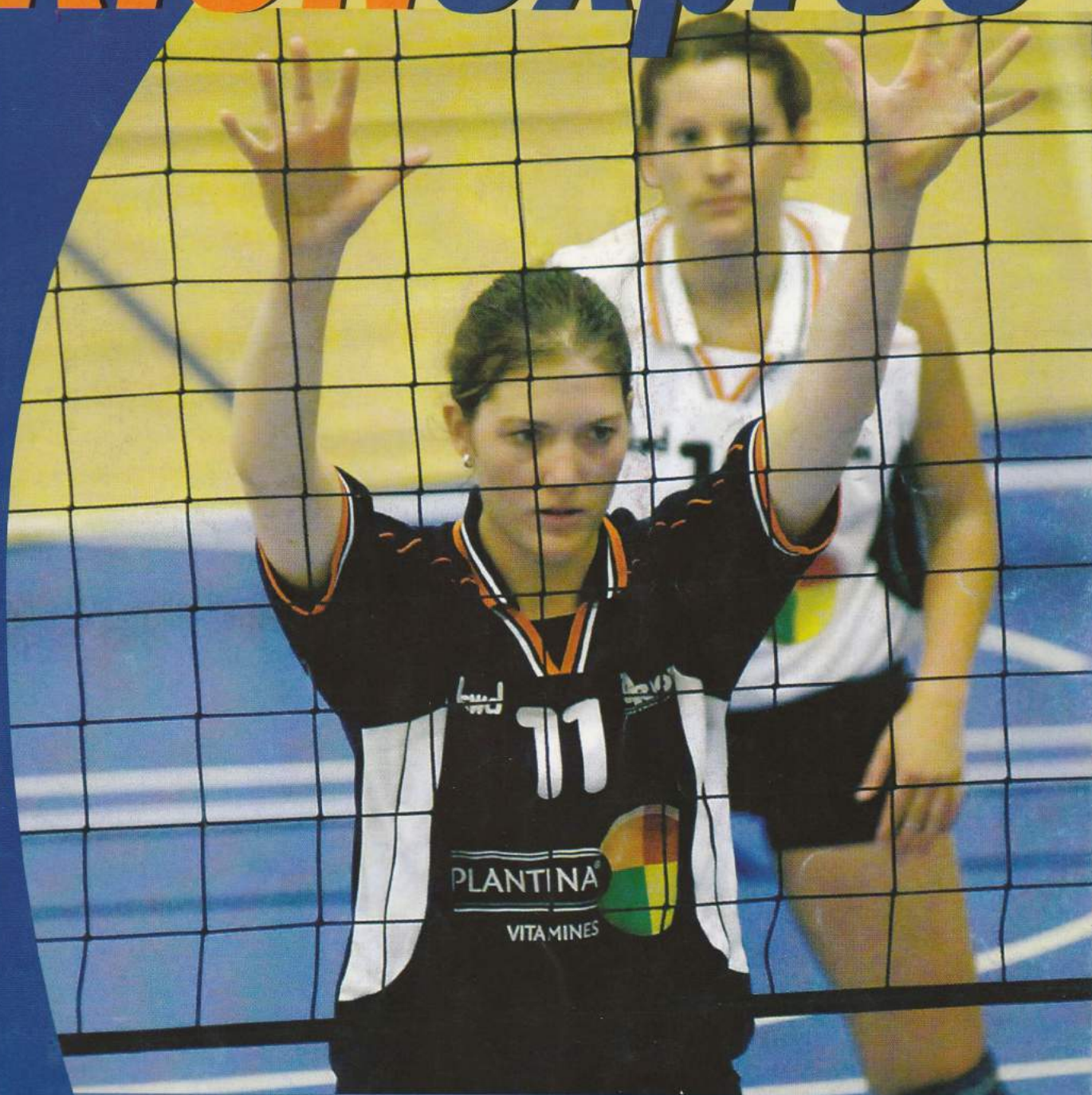

5

SEIZOEN 2005-2006

D.O.C. STAP

ORION*expres*

De verenigingssponsor van D.O.C. STAP Orion is:

plantina
vitamines

Vereniging D•O•C•STAP Orion
Postbus 492
Tel. (0314) 34 53 63
KvK Centraal Gelderland
V.40119825

Naamsponsor D•O•C•STAP

Verenigingssponsor Plantina Fit Vitamines

Bestuur

Voorzitter Hans Meijer
Secretaresse Joke Emaus
Penningmeester Jos Pasman
Leden Hennie van Haarlem
Wim Dieleman
Ben Menting

Commissies

Herenlijn Bas Bloem
(0314) 34 18 85

Dameslijn Bert Snippe
(0314) 34 46 49
(06) 10 94 26 45

Jeugdlijn Rob Buiting
(0314) 36 61 03

Recreantenlijn Marianne Groothuis
(0314) 34 01 81

Faciliteiten Vacature

PR & Communicatie Ben Menting
(0314) 34 05 60

Sponsoring Maarten Kuiper
(0314) 33 31 50

Acties Wim Dieleman
(0314) 32 39 35

Ledenadministratie Rensje van Haarlem
(0314) 34 15 89

Colofon

Uitgave Volleybalvereniging

Redactie

D•O•C•STAP Orion
Jan Bosma
Lambiek Kneplé
Rob Lureman
Dick Visser
René Wiggers

Ingezonden stukken,
suggesties, op- en
aanmerkingen kun je
mailen aan
renewiggers@hotmail.com

Vormgeving René Jansen
Druk Ratio Grafisch Totaal
Fotografie Harrie Ligtvoet

Website www.orion-web.nl

5 Van de Voorzitter
Vrijheid van meningsuiting

6 Meisje B
Een memorabele dag

7 Meisjes D
Naar finale Open Club

9 Afscheid
Marinus Wouters vertrekt

15 Teamsponsor
Hans Rijntjes Financieel Advies

16 Afscheid
Appie Krijnen

20 Mini van de week
Overzicht

23 Mini van de week
**Stan Weerdmeester en
Thomas Winkler**

25 Ratio Sterspeler van het Jaar
Bas Mollevanger

26 Interview
Sterspeler Bas Mollevanger

29 D•O•C•STAP Orion Businessavond
Ubbink gooit het dak open

33 Fysio- en manueel therapeut
Rob Raterink

35 Fan of the Match
Rienke Garrits

37 Wito Bongers:
TVC draait als een tierelier

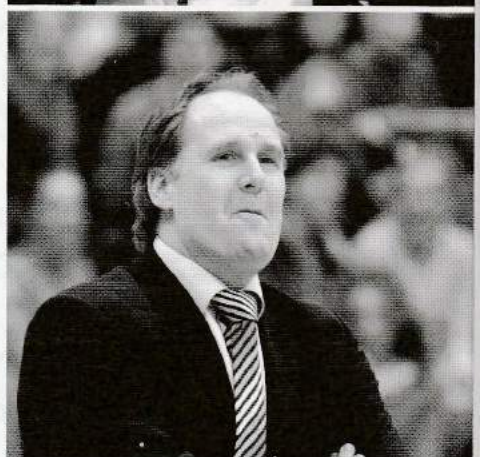
39 Sportprijs Doetinchem 2005
Stimulans D•O•C•STAP Orion

40 De vrijwilliger
Dick Visser

Toernooien recreanten

30 mei:
Eindtoernooi recreanten
in sporthal Rozengarde.
17 juni:
Grasvolleybaltoernooi,
alleen voor stratenteams de Huet
en Dichteren.

De volgende Orion Expres verschijnt
eind juni. Kopij inleveren vóór 5 juni.

Vrijheid van meningsuiting

Er is de afgelopen tijd veel te doen geweest over vrijheid van meningsuiting. Bijna waren er oorlogen over uitgebroken. Oorlog omdat sommige mensen zeggen en schrijven wat zij willen en anderen zich daardoor beledigd voelen. Dat partijen er belang bij hadden om de tegenstellingen te vergroten, was ook duidelijk. Het is goed de vrijheid om te zeggen wat je wilt ook in de sport tegen het daglicht te houden. Hebben supporters op de tribune het recht alles te roepen wat zij willen? Natuurlijk niet.

Scheidsrechters in het betaald voetbal zijn verplicht bij kwetsende spreekwoorden de wedstrijd te staken. Bij het volleybal is het gelukkig nog niet zover. Ik zie het bij volleybal niet zo snel gebeuren dat een scheidsrechter de wedstrijd staakt omdat er beledigende spreekwoorden van de tribune afrollen. Al geeft het incident bij de dameswedstrijd Sliedrecht Sport-AMVJ te denken.

De arbiter voelde zich onheus bejegend door een supporter en staakte het duel tijdelijk.

Ook bij ons gebeurt het dat spelers en coaches tegen kaarten oplopen door te protesteren tegen de scheidsrechter. Vaak is dat begrijpelijk in de emotie van het spel. Sport is voor een groot deel emotie. Zonder emotie geen beleving en zonder beleving geen resultaten. Tot op zekere hoogte hoort dat erbij.

De taal op en rond de velden wordt harder, maar niet alleen daar. Ook bestuurlijk is de verharding zichtbaar. Het ontslag van bondscoach Brokking eindigde onlangs voor de rechter.

Ik kijk wel eens naar een rugbywedstrijd waar stevige kerels elkaar behoorlijk toetakelen en na afloop tijdens de 'derde helft' een stevig biertje drinken. Zo'n verzoening moeten we er bij het volleybal beslist in houden.

Heeft dit nog iets met de titel te maken?

Ja, wat ik betoog is dat het vaak niet zo handig is om zo maar voor de vuist weg iets te roepen, te beweren of op te schrijven.

Je hebt die vrijheid om te zeggen wat je wilt, alleen als je je bewust bent van de beperkingen.

Hans Meijer

Mixture van club en stichting

De vierde uitgave van de Orion Expres in het kader van 50 jaar volleybal in Doetinchem met het thema 'Verleden, heden, toekomst' was in een mum van tijd uitverkocht. De redactie kreeg van verschillende kanten het verzoek om een exemplaar, maar moest nee verkopen. Mocht iemand nog een nummer over hebben, laat dat dan even weten aan Ab Been, coördinator bezorging.

Dit vijfde nummer is een mixture met nieuws van de vereniging D-O-C-STAP Orion en de Stichting Topvolleybal D-O-C-STAP Orion.

Voor het eerste herenteam van de Stichting Topvolleybal Orion is het geslaagde seizoen ten einde. Daarom ondermeer vanuit de stichting aandacht voor de Sportprijs van de gemeente Doetinchem, de mini's van de week, Ratio-sterspeler Bas Mollevanger en vertrekkend trainer-coach Appie Krijnsen.

Voor de vereniging loopt het seizoen 2005-2006 ten einde. De eerste kampioenen, dames 8 en heren 6, hebben zich inmiddels aangediend. De teams krijgen in het laatste nummer alle aandacht. Andere kampioenen, dames-, heren- en jeugdlijnen, mogen zich ook melden als er in de vorm van een korte terugblik daadwerkelijk wat te vertellen valt. Meld het op tijd. De planning voor het laatste nummer is in gang gezet.

Vanaf heden haalt de redactie als vast item opnieuw een vrijwilliger voor het voetlicht. Vrijwilligers zijn voor elke vereniging in welke vorm ook onmisbaar. Nieuwe enthousiaste vrijwilligers moet je niet alleen warm maken maar meteen in pikken. Dat deed de redactie met sportverslaggever Dick Visser van dagblad De Gelderlander. Zijn pennenvruchten waren 1 februari 2006 nog maar net gedroogd en Dick werd met zijn enorme volleybalkennis meteen ingelijfd. Gastschrijver Wim Dieleman vond het vervolgens een uitdaging om met Dick om de tafel te zitten. Weet een verenigingslid een vrijwilliger die eens in het zonnetje moet, laat dat de redactie weten.

Voor het volgende, laatste nummer mag iedereen de redactie met artikelen en ideeën bestoken. Een levendig gevarieerd verenigingsblad wordt in hoge mate op prijs gesteld.

Dus, leden, veel leesgenot met dit vijfde nummer en laat van je horen!

Redactie

en memorabele

Open clubteam meisjes B
(leeftijd 14-15-16 jaar) op
25 februari 2006:

Rosanne Simmelink, Mariska Berendsen,
Anke Bloem, Chantal Thuijs, Laura
Bloem, Puck Berenbroek, Noortje
Hartman, Esmé Steintjes, Rienke Bloem
en reservespeelsters/supporters Aniek
Nas en Frederieke Schut.

Trainer: Danny Appeldoorn
coach: Hanneke Bloem

De prachtige dag van meisjes B

Ruim op tijd vertrokken wij 25 februari. Als eerste team arriveerden wij bij sporthal de Mossendam in Goor. De eerste wedstrijd speelden we om 10:00 uur tegen Dynamo Tubbergen (Ov). Daarvan dachten we dat het de sterkste tegenstander in de poule zou zijn. Dat bleek achteraf niet het geval. Het duel leverde een 2-0 (25-18, 25-13) zege op. Tot de 10 punten ging het gelijk op. Daarna waren we duidelijk beter. De 2e wedstrijd tegen Ritola uit Zuidlaren bleek -achteraf- de gemakkelijkste. Opnieuw werd gewonnen: 2-0 (25-18), we moesten even op gang komen, (25-8). De 3e wedstrijd in de poule werd vooraf als het spannendst ervaren. Meisjes B stond met Ruinemans/Flash uit Nieuwleusen (Ov) gelijk in winstpunten, maar ons saldo was beter: + 6 punten. We waren erg aan elkaar gewaagd. Flash won de eerste set met 25-21. De tweede set ging 23-25 naar ons toe. Zodoende eindigde het duel onbeslist, maar door een beter setgemiddelde, weliswaar heel krap, werd meisjes B toch winnaar van de poule! In de overkruising was Tjoba uit Klazinaveen (Ov) (tweede in de andere poule) onze tegenstander.

Vrij gemakkelijk werd daarvan gewonnen met setstanden rond de 16. Door het grote enthousiasme van plaatsing voor de finale ben ik als coach vergeten de juiste setstanden te noteren, foutje...

Conclusie na een volleybaldag Goor: Meisjes B van D-O-C-STAP Orion heeft het heel sterke Twente zoek gespeeld. Fantastisch! Het was een prachtige memorabele dag voor meisjes B. Het team zit bij de laatste acht van Nederland.

Flash, tweede geëindigd in onze poule, won eveneens de kruisfinale en gaat ook door. We zaten achteraf gezien beide in de sterkste poule! Als slot geMac-t in Doetinchem, waar we toevallig ook nog de dag doornamen met meisjes C en meisjes A.

Nu zaterdag 15 april. De finale in sporthal de Rijnkom in Renkom. We worden steeds enthousiaster en zullen ervoor gaan. Laat de tegenstanders maar komen! We gaan ervoor. Wordt vervolgd! ■

Hanneke Bloem

Meiden D naar finale Open Club

We vertrokken om 07.30 uur bij De Bongerd zonder Carolien Jansen (ziek), Lenneke Doppen (vakantie) maar met de geblesseerde Lisa van Rinsum naar Koudekerke aan de Rijn.

We, dat zijn Eline van der Maas, Annemiek te Beest, Selina Akker, Bente Veenstra, Jet Timmers, Anouk Hesseling (nog last van een opgelopen enkelblessure), een groepje ouders, scheidsrechter Onnie Verweij en coach Henri Geerdink. Zoals gebruikelijk was de Doetinchemse groep het eerst van alle teams aanwezig. Het team kon vooraf goed wennen aan de zaal. Voor sommigen was het een weerzien, want vorig jaar werd in dezelfde zaal ook de halve finale gespeeld. Henri bekommerde zich om de papieren.

De meisjes werkten een goede warming-up af en waren klaar voor de wedstrijd toen de tegenstander pas kwam aanzetten.

Henri begon zijn coaching voor het duel met de opmerking er vooral een mooie sportieve dag van te maken, een dag om van te genieten, een dag die lang in het geheugen moest blijven hangen.

In de eerste wedstrijd tegen Particulare/DS uit Den Dungen, een leuk team, bleek D-O-C-STAP Orion te sterk, 2-0 (25-17, 25-23).

Midstaete/LVV uit Lopik bood in het tweede duel nog minder tegenstand. De klus was snel geklaard, 2-0 (25-16, 25-17).

Beide tegenstanders beschikten over twee betere spelers, de rest van het team had een matig niveau.

De derde wedstrijd tegen Fiksze Home Design uit Krimpen aan de IJssel werd de moeilijkste opgave. Ook dit team had twee overwinningen op zak en was kwalitatief aan D-O-C-STAP Orion gewaagd.

In beide sets hielden de ploegen elkaar tot 20-20 in evenwicht. Vervolgens liep Meisjes D in de eerste set weg, maar liet Fiksze terugkomen (23-23). Het eindschot was beter (25-23).

De tweede set leverde in de slotfase een ruimere setwinst (25-21) en een uiteindelijke fraaie 2-0 overwinning op.

Doldrieste taferelen speelden zich vervolgens in sporthal De Ridderhof af.

Het was D-O-C-STAP Orion opnieuw gelukt ongeslagen tot de finale door te dringen. Het team moest nog wel even wachten tot Onnie Verweij de kruisfinale gefloten had om vervolgens via de grote M huiswaarts te keren.

Meisjes D wil ik complimenteren met hun goede verzorgde spel. Het leverde van alle kanten positieve reacties op. Onnie Verweij bedank ik. Voor de vijfde keer in twee jaar was hij de hele dag als scheidsrechter in touw. Voorts ben ik Aukje Vollema en de ouders erg dankbaar. Aukje was een geweldig klankbord voor mij als coach (Aukje coacht het team in de competitie). De ouders, die als een grote familie met elkaar optrokken, waren met hun geweldige aanmoedigingen een genot.

De laatste opmerking gaat wederom naar het team: Ik ben een strenge trainer, maar jullie weten daardoor te luisteren en jullie hebben laten zien dat de vele trainingsuren hun vruchten afwerpen. Meisjes D, een visitekaartje voor de vereniging. Een groep waarover ik met recht zeg: Ik ben trots op jullie. Fanatiek gaan we nu weer aan de slag voor de finale op 15 april in Nijmegen. ■

Henri Geerdink

Eveline van der Maas(8), Bente Veenstra(7), Lisa van Rinsum, Henri Geerdink, Jet Timmers(6), Selina Akker(5), Annemiek te Beest(3), Anouk Hesseling(4).

De laatste thuiswedstrijd van het seizoen 2005-2006 is voor dames 1 van D·O·C·STAP Orion in meerdere opzichten geëindigd in een feestje.

In de eerste plaats was er vreugde om de 3-2 winst op nummer twee van de ranglijst Rijnmond. Het publiek, dat zichtbaar had genoten, werd na afloop getraceerd door het winnende team.

Maar bovenal was er het afscheid van trainer/coach Marinus Wouterse, teambegeleider Ruud Hofland en spelverdeelster Cindy Bruggink. Voorzitter Hans Meijer bood het scheidend trio bloemen aan, aanvoerdster Brechtje Wiggers bleef niet achter.

In de kantine tracteerde Wouterse zijn team, ouders en verdere familie op een heerlijke taart die was versierd met een teamfoto van dames 1 en het opschrift: 'Marinus, bedankt'.

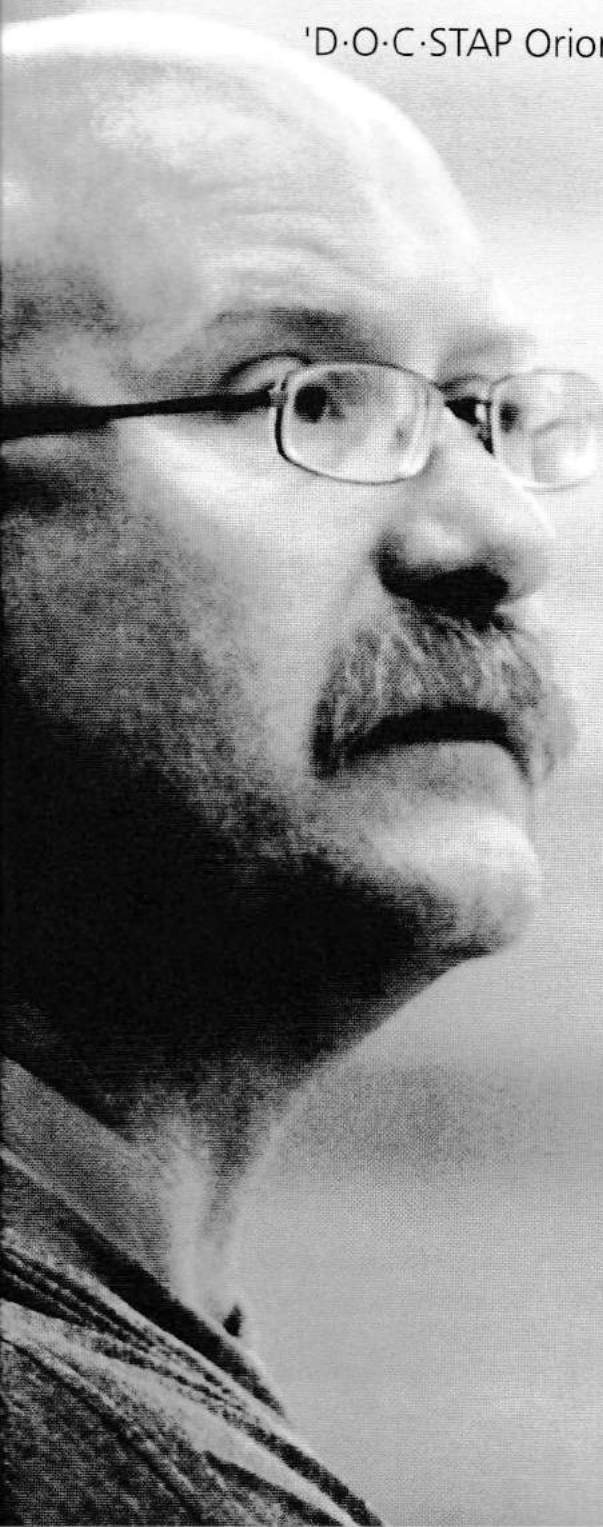
De flamboyante oefenmeester die het laatste thuisduel erg ontspannen en ingetogen coachte, blikt terug en kijkt ook een beetje vooruit.

Marinus Wouterse vertrekt bij dames 1

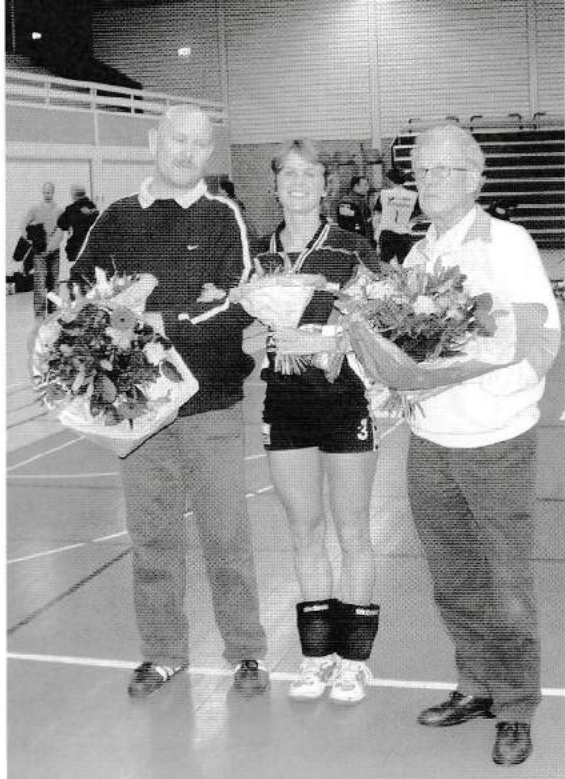
'D·O·C·STAP Orion kan in de toekomst op mij altijd een beroep doen'

Na een uur praten komt het enthousiasme van Marinus nog een keer in alle hevigheid bovendrijven. Even maakt het gebruikelijke getwink in de kijkers boven die grote snor plaats voor een streep vuur. Vanachter de tafel in een schemerachtige hoek van Martin's kantine zegt de scheidend trainer/coach: "Ik ben er erg trots op dat ze in korte tijd zoveel hebben opgepikt."

Met 'ze' bedoelt hij Laure Obelink en Hennie Visser, de twee jonge speelsters uit zijn selectie. De eerste is een aanvalster die van Zeewolde naar Zelhem verhuisde om bij D·O·C·STAP Orion te kunnen spelen. Visser, tweede spelverdeelster, is afkomstig van de Wychense promotie-klasser Trivos. "Allebei zijn ze achttien, twee meiden die er alles voor over hebben om te slagen als volleybalster", zegt Marinus vol trots. "Laura gaat op de training als een speer, ze speelt vaak mee in het tweede team maar krijgt ook haar speeltijd in het eerste. De Belgische trainer Emiel Rousseaux had het in één van zijn leerboeken over motorisch analfabetisme. Dat was qua bewegen ook van toepassing op deze speelsters. Ik ben enorm met ze aan de gang gegaan en het resultaat is dat ze een grote sprong voorwaarts hebben gemaakt. Dat doet mij goed." Het begeleiden en opvoeden van youngsters in het volleybal is Marinus op het lijf geschreven. Zo gek is dat ook niet, want overdag is hij als docent werkzaam op de school voor Voortgezet Speciaal Onderwijs (VSO) op Mariendaal in Arnhem. "Het zijn kinderen die extra aandacht en zorg nodig hebben", gaat Marinus in op zijn baan. "Als leerkracht stel je je daar gelijkwaardig op aan de groep, zoals ik dat als volleybaltrainer ook doe. Je brengt de leeropdrachten zodanig over dat de leerlingen zelf hun tekortkomingen tegenkomen. Zo leg je het probleem ook op de volleybaltraining neer bij de speelster die er vervolgens mee bij de technische leiding komt. Zo groeit zo'n speelster langzaam maar zeker door naar een hoger niveau. Het is dus een andere leermethode, het is niet zo dat je de leerstof er bij de leerling of de speelster even inhamert." ►

De bloemen
voor trainer/
coach
Marinus
Wouterse,
spelerdeel-
ster Cindy
Bruggink en
teambegelei-
der Ruud
Hofland.

Vijf seizoenen heeft Marinus er bij de Doetinchemse vrouwenploeg opzitten. "Het eerste jaar deed ik het samen met Karel Mollevanger, het tweede met Jan Willem Wenting, het derde seizoen stond ik er alleen voor. Vorig jaar was eerst Daan Krijnen erbij en na zijn tussentijds vertrek omdat hij het te druk kreeg, kwam Ivo Martinovic bij de groep", zo laat de Oosterbeker zich de seizoenen bij (D-O-C-STAP) Orion voor revue passeren. "En dit seizoen fungeerde Claudia van Thiel als assistente."

Zijn komst vijf jaar geleden staat Marinus nog helder voor de geest. "Het was het jaar dat ik het overnam van Theo Boekhorst. Er stonden nog twee speelsters van de oude groep en er moest een nieuwe selectie worden opgebouwd. Toch zakten we niet door het ijs dat seizoen. We eindigden zelfs redelijk hoog. Als je wat wilt bereiken heeft dat toch tijd nodig. Toen ik Jac van Gompel eerder opvolgde bij de dames van Gemini waren die net kampioen van de tweede divisie en maakten we een moeizaam jaar door in de eerste divisie. Ik wilde snel succes, maar Helga de Krieger van Gemini wees me terecht.

'Het samenstellen van een topteam kost minimaal drie jaar en dan kun je het vierde seizoen misschien oogsten.'

Ze zei: 'Je bent veel te ongeduldig. Het samenstellen van een topteam kost minimaal drie jaar en dan kun je het vierde seizoen misschien oogsten. Achteraf klopt dat verhaal bij Orion, want daar werden we ook in het vierde seizoen kampioen van de eerste divisie. Daar is toch naartoe gewerkt.' De zojuist afgelopen volleybaljaargang leverde de dameshoofdmacht van D-O-C-STAP Orion na de nederlaag in de laatste wedstrijd tegen Utrecht een zesde plaats op. "Ik moet er wel bij zeggen dat de eerste divisie dit jaar in de breedte sterker was dan voorheen", steekt Marinus van wal. "De start was bepaald niet ideaal. Onze spelverdeelster vertrok op het laatste moment naar het naar de eredivisie gepromoveerde Alverno Apeldoorn. Omdat er weinig zicht was op de komst van een opvolgster heerste er onzekerheid over het aanblijven van andere speelsters. Ik zou aanvankelijk met Ivo meegaan als zijn assistent bij de mannen van Vrevok, maar toen het bij D-O-C-STAP Orion uiteen dreigde te vallen ben ik toch gebleven. Een meevaller was het aanblijven van Claudia van Thiel, want er was belangstelling voor haar van andere verenigingen. Zij pakt de zaken zeer serieus op tijdens de trainingen. We werkten goed samen, soms nam zij een training van mij over." Langzaam maar zeker kwam er afgelopen seizoen toch meer lijn in het spel van D-O-C-STAP Orion. "Cindy (Bruggink) twijfelde lang over haar kwaliteiten", zegt Marinus over de onlangs toch vertrokken spelverdeelster. "Zij speelde het jaar daarvoor weinig en in de eerste wedstrijd, voor de beker tegen Set Up, floot de scheidsrechter na twee gewonnen sets Cindy telkens af en toen slopen de twijfels in haar spel. Dat namen we mee de competitie in. We zijn toen heel bewust met Cindy en Hennie Visser op het spelverdelen gaan trainen. Zo ging het de goede kant uit en wonnen we af en toe een wedstrijd. Daarmee kwam het zelfvertrouwen terug en groeide de vorm." ►

Bloemen van
aanvoerdster
Brechtje
Wiggers voor
de scheidende
coach.

Ook met de gretigheid zat het wel snor. Toen zijn team onlangs op een zondag de uitwedstrijd tegen Havoc speelde, stelde Marinus voor om na het zware weekeinde de maandagavondtraining over te slaan. "Maar de speelsters wilden perse trainen. Ze zeiden dat ze zichzelf wilden verbeteren. Het is jammer dat de vereniging niet wat meer heeft ingespeeld op deze positieve houding van de selectie. Er is te weinig gebruik gemaakt van de mogelijkheid om talentvolle jeugd met het eerste mee te laten trainen en dat geldt ook voor sterke speelsters uit het tweede team."

Marinus spreekt in warme bewoordingen over teambegeleider Ruud Hofland die halverwege het seizoen opstapte omdat hij er na al die jaren de energie niet meer voor had. Niettemin zat Ruud als arbiter op de bok tijdens de oefenwedstrijd tegen Plantina Longa 2 die voorafging aan het gesprek tussen de redactie van de Orion Expres en Marinus. "Wat een kerel hè, hij kan het niet laten", sprak Marinus later in de kantine vol bewondering over Ruud Hofland die eveneens afscheid nam. "Ik kende Ruud al van vroeger toen hij manager was van dames 1. Hij heeft ontzettend veel voor het team gedaan en droeg volop bij aan de successen. Er gaat veel tijd zitten in het regelen van de zaken direct om het team heen. Het vervoer moet geregeld worden, het opvangen van de scheidsrechters, het organiseren van de etentjes."

Marinus weet nog niet precies wat hij gaat doen. "Waarschijnlijk samen met Theo Boekhorst in de omgeving van Zevenaar jeugd begeleiden en opleiden. In de Liemers is het jeugdvolleybal op sterven na dood. Het is niet zo dat ik ben uitgekeken op D-O-C-STAP Orion. Ik ben een clubman geworden en zit soms als teller bij jeugdwedstrijden. Ik weet dat ik ongeduldig ben en schop ook wel om me heen, maar doe dat alleen om iedereen wakker te houden. D-O-C-STAP Orion kan op mij altijd een beroep blijven doen." ■

Koppen rollen bij dames D-O-C-STAP Orion

Het hoogste damesteam van D-O-C-STAP Orion kende in de eerste divisie B een moeilijke eerste competitiehelft met zes nederlagen en vijf overwinningen. De tweede helft had een beter verloop, met acht overwinningen en drie nederlagen. Het dagblad De Gelderlander besteedt wekelijks met een artikeltje, voorzien van een pakkende kop, aandacht aan de prestaties. De redactie van de Orion Expres heeft deze koppen verzameld en geprobeerd daarmee de juiste sfeer van de tweede competitiehelft weer te geven:

16 januari:

Vrouwen Orion beginnen met winst

23 januari: (uitgesteld duel)

Vrouwen Orion mikken op vierde plaats

30 januari:

Vrouwen Orion verlaten gevarenzone

6 februari:

Orion pakt punt bij titelkandidaat

13 februari:

Puik prestatie van vrouwen Orion

20 februari:

Vrouwen Orion naderen subtop

6 maart: (inhaalduel)

Orion wint ondanks rood voor coach

13 maart:

Knappe overwinning vrouwen Orion

20 maart:

Seizoen Orion gaat uit als nachtkaaars

27 maart:

Vrouwen Orion herstellen zich

3 april:

Orion wint laatste thuiswedstrijd

10 april:

Matige spelverdeling nekt Orion

Hans Rijntjes

Hans Rijntjes Financieel Adviesburo afficheert zichzelf als een full-service financieel adviesbureau. Wij geven inhoud aan wat de klant vraagt op elk denkbaar financieel terrein.

Van hypotheek tot en met pensioenvoorziening, van iedere mogelijkheid financiële transactie tot alle te bedenken verzekeringen en tevens voor al uw bankzaken en bemiddeling bij aan- en verkoop.

U noemt het, wij regelen het. Met onze specifieke persoonlijke service en advies. Precies zoals u dat wilt.

Onze persoonlijke benadering is ons handelsmerk.

Onze klanten krijgen geen confectie maar een maatpak dat als gegoten moet zitten. Dat lekker aanvoelt, dat van een vertrouwde, goede kwaliteit stof is gemaakt, dat gedegen in elkaar zit en waarmee je altijd op ieder geschikt moment kunt combineren.

Financieel Adviesburo

En wij zijn zo onafhankelijk dat je bij ons altijd de keus kunt maken die bij je past. Dienstverlening reikt in onze optiek heel wat verder dan het correct afhandelen van transacties. Met name daar waar het om geld gaat is wederzijds gesteld en gewaarborgd vertrouwen van het grootste belang.

Deze persoonlijke benadering vinden wij enorm belangrijk.

Het vertrouwen moet over en weer van kracht zijn.

Zodat je zeker weet dat je door onze bemiddeling je zaakjes bij en vooral ook met ons goed voor elkaar hebt.

Inmiddels bestaat Hans Rijntjes Financieel Adviesburo al 10 jaar.

Ons team bestaat uit 6 medewerkers.

Deze medewerkers werken al meer dan vijf jaar bij ons en zijn zeer breed opgeleid. De wet financiële dienstverlening stelt zeer hoge eisen.

Wij zijn dan ook trots dat wij hieraan voldoen.

Om onze dienstverlening nog verder te optimaliseren en u nog beter van dienst te kunnen zijn, zijn wij sinds vorig jaar uitgebreid met een nevenvestiging in Ulft. Met Regio Bank Ulft bieden wij een extra dienstverlening. Je kunt bij ons nog gewoon aan de balie geld halen en storten.

Loop gerust eens bij ons binnen.

Geheel vrijblijvend, onder het genot van een kopje koffie, geven wij u het advies dat bij u past! ■

Op de foto bovenaan
het pand in Zelhem.
In het midden,
het door HRFA gesponsorde
team, MC5.
Hier onder
het pand in Ulft.

"We hebben tegen Lycurgus en Vrevok onnodig punten laten liggen."

Met zijn laatste citaat als trainer/coach van D·O·C·STAP Orion gaf Appie Krijnsen 27 maart in dagblad De Gelderlander precies het verschil aan tussen een 'goed en een perfect' seizoen. De vertrokken trainer legt uit waarom.

'Als D·O·C·STAP Orion verder omhoog wil

door
Dick Visser

Het was zondagavond 26 maart en de Doetinchemse volleybalploeg was zojuist door een 1-3 nederlaag tegen ORTEC Rotterdam.Nesselande uitgeschakeld in de halve finale van de play-offs om het landskampioenschap. Het seizoen zat er op voor D·O·C·STAP Orion. De gewenste stunt van een jaar geleden toen de Achterhoekse formatie Nesselande eenmaal versloeg in de halve eindstrijd en vervolgens heel nipt met 2-3 verloor, was heel ver weg. D·O·C·STAP Orion was moe en had niet meer de energie om zich in sportcentrum Rozengarde nog een keer op te laden voor een alles-of-niets-gevecht tegen de Rotterdamse eliteploeg. Ondanks het prolongeren van de vierde plaats, het bereiken van de bekerfinale en opnieuw plaatsing voor de Europacup eindigde het seizoen met een beetje katterig gevoel. De doelstelling van D·O·C·STAP Orion was bereikt, zo liet de organisatie weten. Natuurlijk, helemaal waar. Maar juist omdat meer succes de afgelopen tijd zo dicht om de hoek lag, was de teleurstelling merkbaar.

Twee dagen na de laatste wedstrijd tegen Nesselande maakte D·O·C·STAP Orion bekend dat de samenwerking met Krijnsen niet zou worden voortgezet. Dit na goed onderling overleg, zo werd nadrukkelijk gesteld in het persbericht. Het moment om de balans na twee tropenjaren Krijnsen in Doetinchem op te maken was aangebroken. De joviale Brabander trof bij zijn komst in 2004 een team aan dat het seizoen daarvoor vijfde was geworden met vijf punten achterstand op nummer vier Landstede/Zwolle. Krijnsen maakte vervolgens met D·O·C·STAP Orion flinke stappen richting de top door tweemaal als vierde te eindigen.

Een opmerkelijke progressie. Vorig jaar werd het team nipt vierde nadat Martinus op het laatste moment was afgehaakt. Met een voorsprong van drie punten op de Amstelveners plaatste D·O·C·STAP Orion zich toen voor het eerst sinds vijftien jaar voor Europees volleybal.

Eerlijk gezegd waren de Doetinchemmers toen de beste van de middenmoot in de eredivisie, want de achterstand op de kopgroep, nummer drie Piet Zoomers/Dynamo, bedroeg dertien punten. Dit jaar was de situatie totaal anders. D·O·C·STAP Orion nam lange tijd de tweede plaats in. Het team slaagde er niet in die florisante positie vast te houden door een reeks blessures met noodzakelijke omzettingen en een niet altijd even optimale instelling.

Zowel Landstede/Zwolle, dat in december nog gedeceideerd in eigen huis omver werd gelopen door D·O·C·STAP Orion, en PZ/Dynamo, passeerden de Doetinchemmers met slechts een punt voorsprong. De kloof tussen D·O·C·STAP Orion en nummer vijf Omniworld was met negen punten veelzeggend. Conclusie: de Achterhoekers voegden zich onder Krijnsen (definitief?) bij de (sub)top van Nederland.

moet er geprofessionaliseerd worden'

"Na die wedstrijd tegen Nesselande heb ik me niet meer met het team bemoeid", zegt Krijnsen ruim een week na zijn vertrek. "Ik ben klaar in Doetinchem, het wachten is op mijn opvolger." Het betekent niet dat Krijnsen momenteel in zijn woning in Berkel Enschoot met de armen over elkaar zit. "Mijn werk als docent sportmanagement op de Hogeschool Arnhem Nijmegen (H.A.N) gaat gewoon door. Bovendien ben ik bondscoach van de meisjes van Jong Oranje. We bereiden ons met centrale trainingen in Zeist en elders, maar ook met oefenwedstrijden, zoals tegen Jong Frankrijk, voor op de kwalificatie van het Europees kampioenschap. Dat gebeurt in de derde week van mei, het EK zelf wordt later in Duitsland gespeeld."

Krijnsen weet nog niet waar hij volgend seizoen trainer/coach is. In de krant zei hij benaderd te zijn door het Franse Beauvais Oise, de nummer zes in de eredivisie bij de mannen. „Maar dan moet ik huis en haard achterlaten, en daar zit ik nu niet om te springen." Enkele weken later sluit hij echter een vertrek naar Frankrijk, waar hij ooit kampioen werd met de vrouwen van Riom, niet bij voorbaat uit. "Stel dat bijvoorbeeld Cannes (vrouwentopteam uit Zuid-Frankrijk) belt, dan ben ik ook in staat om het boeltje te pakken en met m'n gezin naar het zuiden te verhuizen. Of misschien stap ik er wel een jaartje helemaal uit. Dat mag na vijftien seizoenen wel een keer. Ton Boot, basketbal coach, deed dat ook en het heeft hem goed gedaan. Bovendien ben ik dan ook eens 's avonds tussen vijf en zes uur thuis en kan ik tijd besteden aan m'n zoontje Nils van vijf en half jaar."

Krijnsen zegt 'twee leuke jaren te hebben gehad bij Orion', maar benadrukt wel een 'ontzettend drukke tijd achter de rug te hebben'. Het werk bij D-O-C-STAP Orion en de H.A.N was eigenlijk niet te combineren. "Ik was bij Orion parttime trainer/coach, maar als je het bij een club op dit niveau optimaal wilt werken, is het een fulltimebaan. Blangé, Van Ree en Van Solkema (nu Van der Meulen) zijn bij Nesselande, Dynamo en Omniworld ook volledig in dienst. Net als bij Nesselande manager Bijl en assistent Gras. Wil je in de top van het nationale volleybal meedoen, dan heb je meerdere fulltime professionals nodig. Naast het trainen en coachen gaat er zoveel meer tijd in de randzaken zitten. Een voorbeeld? Je spreekt twee tot drie keer per jaar met de spelers over hun functioneren. Dat zijn telkens twaalf gesprekken. Het tweede gesprek is er dit seizoen bij ingeschoten omdat het gewoonweg te druk was. Dat is mijn fout, maar ik kon er geen tijd voor vrijmaken. Werkweken van zestig uur zijn op een gegeven moment niet meer op te brengen. Ik zat ook vele uren noodgedwongen in de auto. Dan doe je veel mensen tekort, ook de spelers van Orion."

Desgevraagd vindt Krijnsen dat D-O-C-STAP Orion nu keuzes moet maken om hoger op te komen. "Jawel, verder professionaliseren.

Een paar stappen hoger is niet zo moeilijk, maar om daar te blijven wel. Met een selectie van twaalf spelers ben je er nog niet. Er zou naast een fulltime trainer/coach een parttime assistent en manager bij moeten, en daarnaast nog een analist."

"Er was", vervolgt Krijnsen, "op enig moment sprake van dat er wel ruimte zou komen voor een parttime-assistent. In dat geval had ik de vrijdagtraining overgedragen en die dag vrij kunnen nemen. Dan was er meer lucht geweest voor mij. Later zat het er niet in. Maar ja, als trainer ben je uiteindelijk toch een passant. Het bestuur zal de visie op de toekomst moeten ontwikkelen."

Krijnsen volgt de plannen en nieuwe mogelijkheden bij zijn overgebleven werkgever H.A.N (Hogeschool Arnhem Nijmegen) op de voet.

"Er komt daar de zesde ALO-opleiding (Akte Lichamelijke Opvoeding) van Nederland plus een aangepaste opleiding voor topsporters die er diploma's kunnen halen waar ze na hun actieve sportcarrière mee aan de slag kunnen."

Hij sluit niet uit dat hij in de nabije toekomst meer uren gaat draaien op de H.A.N. Kennis overbrengen, doceren, ligt Krijnsen na aan het hart. Tenminste, de vraag wat hij eigenlijk het leukste vindt in het volleybal, beantwoordt hij zonder dralen met: "Coaches opleiden." Hij doet dat zowel bij de Nevobo als bij de wereldvolleybalbond FIVB. Vorig jaar nog reisde Krijnsen met Orionspeler Justin Sombroek naar India om daar namens de FIVB het volleybal te verbreiden. ►

Een paar stappen hoger is niet zo moeilijk, maar om daar te blijven wel

Terug naar zijn laatste uitspraak in de media als trainer/coach van D-O-C-STAP: het onnodige puntverlies bij Lycurgus (21 januari, 3-2) en de laatste (reguliere) thuiswedstrijd tegen Vrevok (18 februari, 3-2). "Dat kostte de tweede plaats", wees Krijnsen al eens eerder op de drie winstpunten die zijn ploeg toen liet liggen. Daarmee was het scenario voor het slot van het seizoen drastisch anders geweest, met in de halve finale van de play-offs geen Nesselande maar Landstede/Zwolle of PZ/Dynamo als opponent. "Natuurlijk waren er de blessures. Eerst Bas Hellinga, daarna Marvin Sombroek, Frank Denkers, Bas Mollevanger, Edward Kamphuis. Als een speler als Bas Hellinga niet beschikbaar is, mis je hem pas echt. Frank is de architect van het team, maar Bas is de motor. Toen hij wegviel, ging het mis. Het had ook met het mentale te maken. Frank zei wel eens: 'We missen het killerinstinct. Misschien zijn we wel te laf, willen we niet echt winnen.' Ik denk dat Frank de enige is die echt hard kan zijn."

Het aantrekken van de Servische international Kemal Seceragic bleek al snel niet de gewenste versterking te zijn. "Hij had gespeeld bij de koploper van de Servische competitie en stond bekend als een goede aanvaller en serveerder. De spelersmarkt sloot 1 februari en er moest snel gehandeld worden. Er was geen tijd om hem te beoordelen, maar Edwin Benne (oud-international en spelersmakelaar) had goede berichten over hem. Goran (Aleksov, international uit Macedonie) zei ook: "Het kan bijna niet anders of hij moet wel goed kunnen volleyballen."

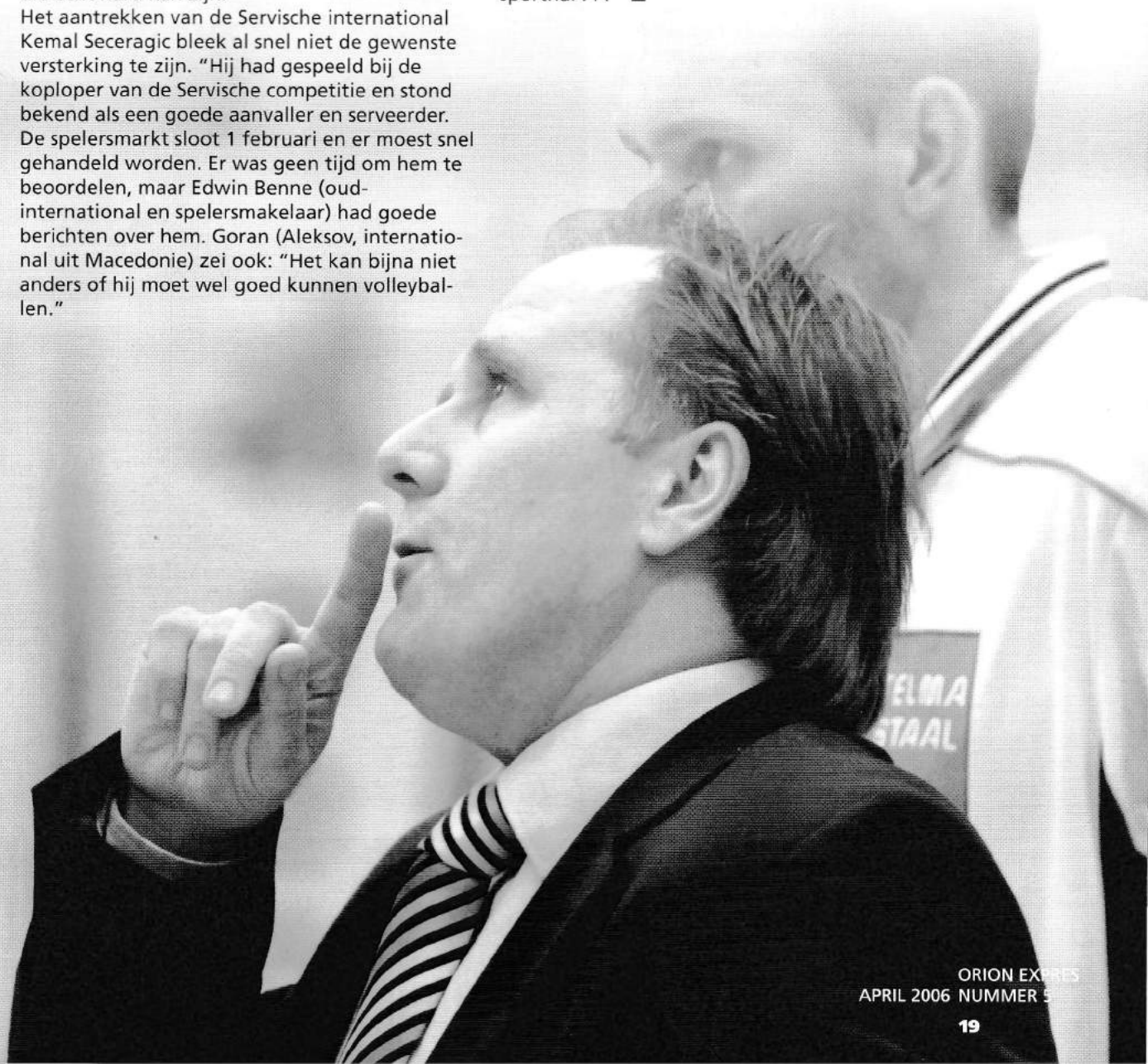
Krijnsen is blij met de grote vorderingen die Sander Sikking dit aflopend seizoen maakte. "Ja, Sander hakte de ballen er beter in dan Kemal en was de absolute relevantie van het seizoen bij D-O-C-STAP Orion."

Het woord pikorde viel de afgelopen tijd wel eens als na de wedstrijden de verrichtingen van het team onder de loep werden genomen.

"Of de pikorde na het wegvallen van bepaalde spelers op de tocht stond? Ik houd niet van die benadering. Het idee, zoals bij voetbal, van 'ik ben beter dan jij, dus flikker maar op', gaat voor volleybal niet op. Je bent puur afhankelijk van de actie die plaatsheeft voordat jij aan de bal komt. Je hebt elkaar nodig. Het gaat er niet om dat je hoger in de hiërarchie staat, maar wel dat je respectvol met elkaar omgaat. Ja, ik constateer ook dat sommige spelers wel eens teveel naar de ander kijken in plaats van het falen bij zichzelf te zoeken."

Dat alles betrekkelijk kan zijn, dus ook volleybal, maakte Appie Krijnsen op de middag voor de laatste wedstrijd tegen Nesselande mee.

"Ik stond op het punt bij mijn huis in de auto te stappen toen de buurvrouw op me af kwam. Ze viel huilend in m'n armen en vertelde dat haar man door een ongeluk om het leven was gekomen. Tja, daar sta je dan een paar uur later in de sporthal..." ■

Mini van de week

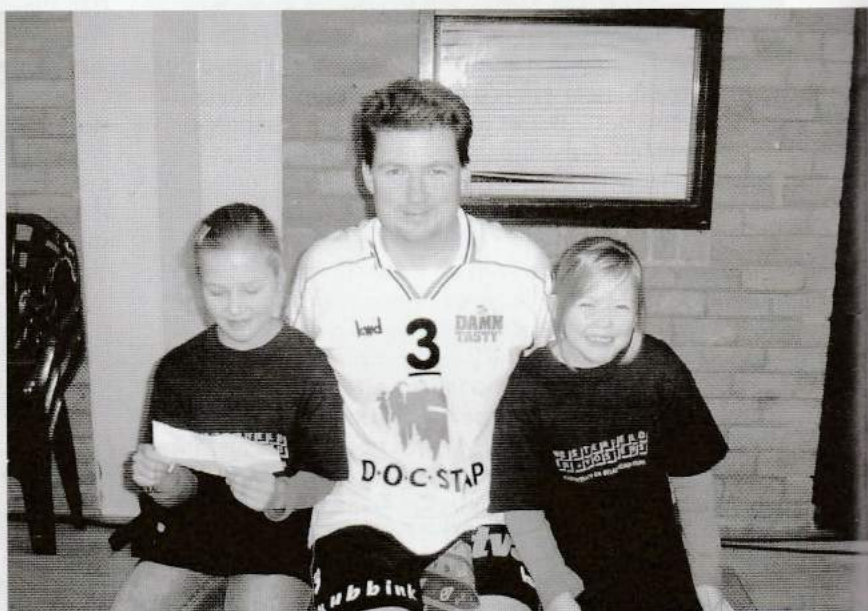

Vanaf 3 december bezochten jeugdleden van D.O.C.-STAP Orion als mini van de week wedstrijden van het eerste herenteam. Het leek de redactie leuk om de bijzondere gasten van de afgelopen vijf wedstrijden met hun idool nog even voor het voetlicht te halen.

Bijzondere gasten bij heren 1 op bezoek

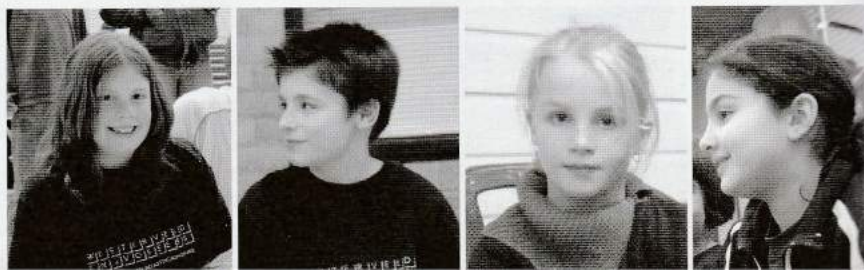
3 december 2005

Marcella Bouwman (9 jaar) en Merle Kuiper (8 jaar) waren zaterdagavond in de thuiswedstrijd tegen ORTEC Rotterdam. Nesselande de eerste trotse mini's van de week die maar wat graag met superfan Frank Denkers op de foto wilden. Voor de jeugdigen was het verrichten van de opslag en afnemen van een interview een enorme belevenis.

17 december 2005

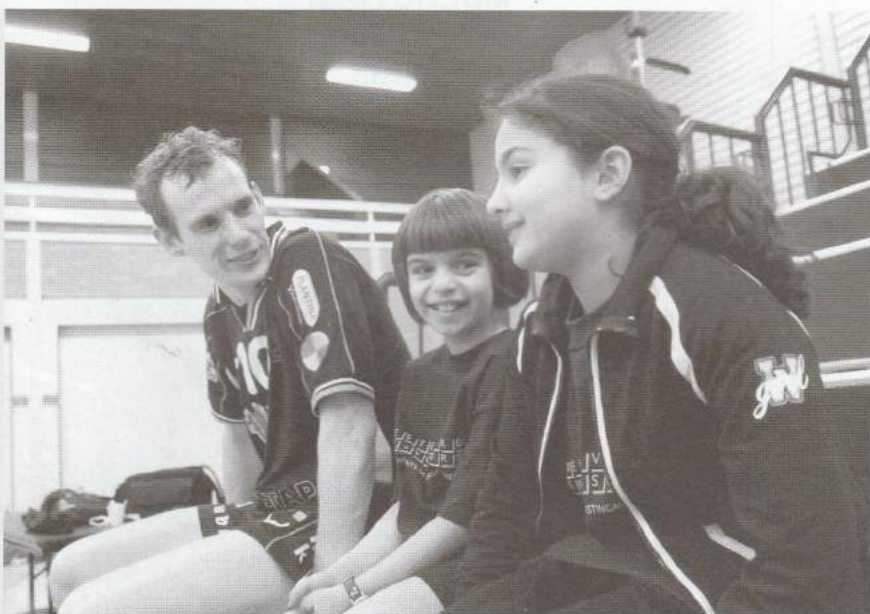
Esmee Tieben en Sharon Tichelovend gingen zaterdagavond 17 december met hun favoriet Bas Hellinga, die helaas geblesseerd aan de kant bleef, op de foto. Esmee moedigde met een zelf gemaakt bord de heren aan en was na afloop van het interview verguld met de handtekening van de passer/loper.

14 januari 2006

Dominique Jansen en Daphne Tromp poseerden met en interviewden diagonaal speler Justin Sombroek na de overwinning op HvA Volleybal zaterdagavond 14 januari. Zij wilden na afloop pas naar huis, als zij in het bezit waren van alle handtekeningen van de spelers van D.O.C-STAP Orion. Beide dames hadden hun favoriet, maar dit geheim gaven zij aan niemand prijs.

4 februari 2006

Zaterdagavond 4 februari beleefden Mehri Gortuk en Ceren Kilmen een fantastische avond bij het eerste herenteam. Libero Bas Mollevanger had er na de winst op Landstede Volleybal/VCZ uit Zwolle weer twee jeugdige fans bij.

18 februari 2006

Mikal van Dijk en Kees Mos waren de eerste jongens die in de wedstrijd tegen Florie/Vrevok te gast waren bij D.O.C-STAP Orion. Mikel is elke thuiswedstrijd van de partij, had liever plaatsgenomen op reservebank en hoopt zelf ooit nog eens op hoog niveau te spelen. Mikel en Kees hadden na de spannende vijfsetter een uitstekend voorbereid interview voor hoofdblokkeerder Alex Stein. ■

Mini van de week

Bij de derde play-off wedstrijd, de laatste volleybalwedstrijd van het seizoen 2005-2006, waren Stan Weerdmeester en Thomas Winkler als mini van de week te gast bij het eerste herenteam van D·O·C·STAP Orion. Beide jeugdige volleyballers zijn 7 jaar oud en spelen niveau 2 van het circulatievolleybal.

Stan en Thomas hadden naast hun ouders ook hun zussen meegenomen naar de wedstrijd D·O·C·STAP Orion-ORTEC Rotterdam. Nesselande. Laura en Liz volleyballen zelf ook bij D·O·C·STAP Orion en waren maar wat jaloers op hun beide broertjes.

De jongens, erg onder de indruk van de volle sporthal en het hele gebeuren rondom een eredivisie-wedstrijd, wilden van alles weten: Waarom heeft die speler een ander shirt aan? Hoe heet dat andere team? Gaat D·O·C·STAP Orion winnen?

Na het voorstellen van beide ploegen was het eindelijk tijd voor de opslag. Een spannende gebeurtenis. De jongens zijn met dit onderdeel net begonnen en keken toch wel met ontzag naar het net dat bijna een halve meter hoger hing. Apetrots waren beide jeugdspelers toen hun eigen meegenomen volleybal na het fluitsignaal van de eerste scheidrechter zonder problemen naar de overkant werd geslagen. Een spontaan applaus van de basisspelers van beide teams en volle tribunes namen zij trots in ontvangst.

Tijdens de gehele wedstrijd werd er fanatiek aangemoedigd. Vooral na de door D·O·C·STAP Orion gewonnen derde set bleef Stan maar aan het juichen en meezingen met de supportersschare.

Na de wedstrijd gingen de jongens op handtekeningenjacht. Van zowel de spelers van D·O·C·STAP Orion als ORTEC Rotterdam. Nesselande kregen ze handtekeningen op hun bal. Ook werden er prachtige foto's gemaakt. De foto met Ron Zwerver, Peter Blangé en Pierre Matthieu was daarbij een hoogtepunt. Thomas en Stan hopen zelf ooit een hoog niveau te halen en grote prijzen te winnen. Wellicht kan Pierre Matthieu beide jongens extra training geven, want ze wonen vlak bij hem in de buurt!

Toen was het tijd voor het interview met de 2.14 meter lange Sander Sikking, een speler waarvan alle mini's enorm onder de indruk zijn.

Hoe oud was je toen je begon met volleyballen?

9 jaar.

Wat vind je leuk aan volleybal?

Alles, verdedigen, aanvallen, set-uppen.

Kan je goed smashen?

Dat vind ik lastig om van mezelf te zeggen. Wat vinden jullie ervan?

Héél goed!

Nou, ik vind dat ik wel aardig kan slaan.

Hoe lang was je toen je 7 jaar oud was?

Dat weet ik niet meer. Ik denk wel een kop groter dan jullie.

Hou je van voetbal?

Ja, om naar te kijken, maar ook om te spelen.

Wat heb je voor een hobby's?

Computeren, spelletjes, natuurlijk volleybal en andere balsporten.

Had je een vriendinnetje vroeger?

Nee, niet op de basisschool, maar nu wel. Ze heet Jolanda.

Thomas had een geheime vraag, maar deze bleef geheim. Door alle indrukken, kon hij er niet meer opkomen. Maar als hij het weer weet, wil Sander hem vast nog wel een andere keer beantwoorden.

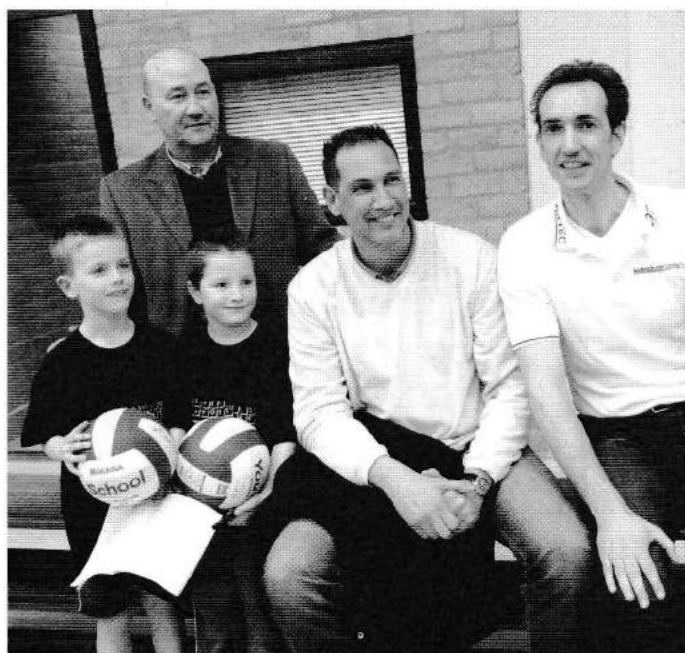
Sander wilde nog wat dingen weten over het volleybal van onze kanjers.

Daarna was het tijd om Sander te bedanken. Natuurlijk zijn Thomas en Stan nog even gaan volleyballen, samen met hun zussen. Toen was het de hoogste tijd om weer naar huis te gaan.

Dat Thomas en Stan in de toekomst nog meer wedstrijden van het eerste herenteam willen zien, is wel zeker. ■

*Links van Sander Sikking
Thomas Winkler en rechts
Stan Weertmeester.*

I k p r o b e e r
z o v e e l
m o g e l i j k
t e b l i j v e n
t r a i n e n .
Z e g m a a r
t o t d e
p i j n g r e n s .

Neem nu de thuiswedstrijd van vanavond tegen Omniworld (1-3 verlies). Justin voelde zich ziek en was koortsig, Sander speelde ook minder dan normaal. Terwijl Justin de eerste wedstrijd in Almere heel degelijk stond te spelen en Sander toen werkelijk fantastisch tekeer ging. Hetzelfde geldt voor Goran, vanavond minder, maar in de eerste wedstrijd tegen Omniworld heel goed." Mollevanger heeft al een tijdje last van de blessure die maar niet over leek te gaan. Ik probeer wel zoveel mogelijk te blijven trainen. Zeg maar tot de pijngrens. Springen bijvoorbeeld kan ik niet. Ik werk nu naar de eerste wedstrijd in de halve finale tegen Nesselande toe."

Eerder dan de bedoeling was stond Mollevanger echter alweer in het veld. Tijs Abeling was de dagen voor de beslissende partij tegen Omniworld ziek en kon niet spelen. Mollevanger trad weer aan en leverde zijn aandeel in de zwaarbevochten 2-3 overwinning. Voor de eerste confrontatie met Nesselande een week geleden was hij echter niet fit. Abeling stond in de basis, maar ging aan het eind van de tweede set - in de fase dat een weer uitgedund D-O-C-STAP Orion Nesselande er onder leek te krijgen - door zijn enkel. Zodoende speelde Mollevanger in Zevenhuizen de derde en vierde set.

"De spoeling is de laatste tijd erg dun, soms hadden we maar zeven spelers fit en dan is het moeilijk om echt je stempel op de wedstrijd te drukken. In de eerste competitiehelft waren we compleet en liepen we meestal boven de twintig punten weg van de tegenstander. Nu is de kans dat je in dat stadium, als je bijvoorbeeld nog twee of drie punten van de winst afzit, wordt achterhaald."

Resumerend stelt Mollevanger dat D-O-C-STAP Orion dit seizoen 'grote winst heeft geboekt'. "De marge naar de top toe is kleiner geworden. Ondanks de tegenslagen na de jaarwisseling hebben we de bekerfinale gehaald. We hebben ons weer geplaatst voor Europees volleybal. We zijn in de reguliere competitie weliswaar weer vierde geworden, maar het verschil met de nummers twee en drie was minimaal terwijl dat vorig jaar nog meer dan tien punten was. Als je terugkijkt op die laatste wedstrijd in Apeldoorn, waar we een punt van Piet Zoomers moesten pakken om tweede te worden, dan hebben we hun ook na de eerste setwinst bij de strot, maar we knepen niet door. Als dat even wel was gelukt, waren we alsnog fluitend tweede geworden."

De houder van de Ratio-bokaal hoopt de Sterspeler-beker volgend seizoen te verdedigen. "Als ik daar tenminste de kans toe krijg. Ik word weer een jaartje ouder en breng weer meer ervaring mee, maar als bij D-O-C-STAP Orion bijvoorbeeld een talent als Richard Rademaker in beeld zou verschijnen, ga ik gewoon een stapje opzij hoor. Een libero als Jelte Maan gaat ook een gouden toekomst tegemoet al heeft hij bij Apeldoorn nog niet gebracht wat hij kan. In ieder geval doen we volgend seizoen weer mee om de plaatsen twee tot en met vier." ■

Ubbink

gooit het dak open

'Lofta bij Ubbink' in Doesburg was maandagavond 6 maart de locatie waar een goed bezochte en zeer geanimeerde

D·O·C·STAP Orion Businessavond plaatsvond. Gastheer was Martin Beijer, directeur van toppartner Ubbink.

Beijer werkt graag aan het imago van zijn bedrijf.

Ter ondersteuning van zijn eigen optimistische betoog had hij professor doctor Wilco Fröger uitgenodigd om dat nog eens te benadrukken. Het werd een aangename avond, met veel informatie, verwondering en humor.

Op het gebied van rookgasdakdoorvoeren is Ubbink Doesburg al jaren marktleider in Europa. Maar een dakdoorvoer is maar een pijpje met een kraagje en een hoedje, al zit er volop techniek achter. Dus moet er wat nieuws op de markt worden gezet. Nou heeft Martin Beijer in zijn werk-kamer een wanddecoratie gehangen, geïnspireerd op de beroemde uitspraak van Martin Luther King: 'I have a dream'.

Beijer laat zijn gehoor indringend weten welke droom hij heeft: een product in de wereld te zetten waarbij de naam Ubbink de gebruiksnaam wordt. Net zoals Maggi. En ... net als de grote concurrent Velux.

„Als in de bouwwereld wordt gesproken over een dakraam, dan heeft men het steevast over Velux. Dáár gaan wij wat aan doen. Er is altijd plaats voor een tweede product in de markt," houdt Beijer zijn gehoor voor. Naast de bekende rookgasdoorvoeren produceert Ubbink al jaren kleine dakramen. De bekendste daarvan is wel het Orion-raam, gelanceerd in de tijd dat Ubbink nog Orion's hoofdsponsor was (1981-1985).

„Wij gaan Velux nu te lijf met een productielijn van méér dan alleen het simpele dakraam," zegt Beijer, „wij bieden huizenbezitters de mogelijkheid om licht en ruimte te brengen in de meest verwaarloosde en vaak donkerste hoek van het huis: onder de kap."

Met slagzinnen als 'Wij brengen licht boven uw hoofd', 'Gooi het dak open' en 'Het huis gaat uit z'n dak' werd een productielijn dakkapellen neergezet, die het donkerste hoekje van het huis tot een van de meest aangename verblijfsruimtes gaan omtoveren.

De aanpak van Beijer is bepaald niet conventioneel. Hij vroeg offerte bij drie ontwerpbureaus van naam.

„Maar ik koos er niet één uit. Nee, ik zette ze alle drie bij elkaar met de opdracht: verander de wereld onder de kap."

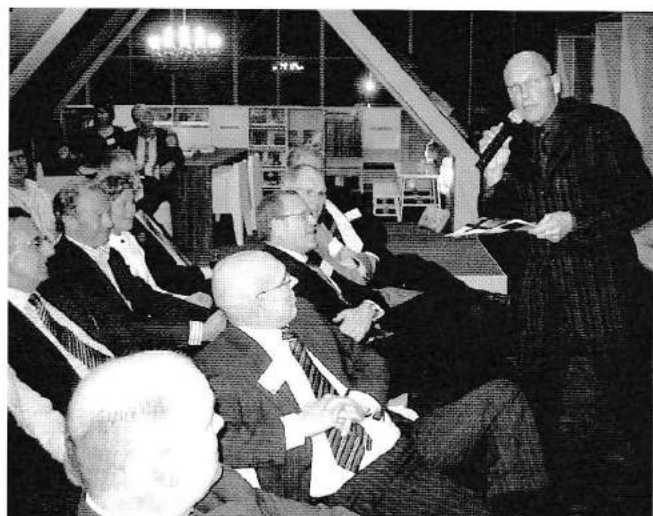
Of het nu is om te slapen, te spelen of te werken, het maakt niet uit.

De zolder van Ubbink wordt een ruimte met volop licht en uitzicht en waar het bovendien uiterst plezierig toeven is.

Aan de top van de dakkapellenserie van Ubbink staat het revolutionaire systeem Milano. Een glazen dakkapel in een kunststof en aluminium frame met licht van voren, boven en opzij. Een wijde blik in de omgeving, maar ook naar de sterrenhemel.

Uitgerust met de nieuwste snufjes als zelfreinigend en zonwerend glas, magneetgestuurde plisségordijnen tussen de dubbele ruiten en ingebouwde spotjes. En dat alles in vier verschillende breedtematen. Beijer weet zeker, dat dit ontwerp het gaat maken in de nabije toekomst. De radio- en tv-campagne is al gestart.

Tegelijk beseft Martin Beijer ook, dat het doorgaans een kwestie van lange adem is voor een nieuw product voldoende bekendheid heeft. Daarom heeft Ubbink fors geïnvesteerd om de nieuwe lijn in de markt te zetten. „Mijn droom is dat we in twee jaar marktleider zijn in dakkapellen," zegt hij.

Professor doctor Wilco Fröger houdt de zaal een spiegel voor.

Ubbink-directeur Martin Beijer (rechts) maakt oud-voorzitter Roel Booi wegwijs in de Lofta.

Geert Teunissen neemt zijn gemak voor de tv onder de dakkapel van Ubbink.

Daarom zijn in Doesburg kosten noch moeite gespaard om de splinternieuwe 'Lofta' neer te zetten. Een showroom met de omvang van een sporthal. „Hoog genoeg voor een partijtje internationaal volleybal," zijn als vanzelf de eerste reacties van het aan volleybal verknochte gezelschap, waaronder uiteraard de heren van D-O-C-STAP Orion's topteam.

„Wij zetten op dit moment al zo'n 40.000 dakkapellen per jaar op Nederlandse huizen. Klaar in één dag. Voor dit jaar rekenen we op een omzet van 7 miljoen euro. Over drie tot vier jaar staan we op 30 tot 35 miljoen. En dit gaat allemaal gebeuren vanuit Doesburg, dat een flinke impuls gaat krijgen op het punt van werkgelegenheid."

De nieuwe Lofta van Ubbink staat ook in het weekeinde open voor iedereen, ook de particulier. Het hele gezin is welkom. Want ook voor kinderen zijn er spannende zolderruimtes te beleven. Met bijvoorbeeld patrijspoortachtige dakramen met sfeerverlichting.

De partners en spelers van D-O-C-STAP Orion kunnen het vervolgens allemaal zelf zien en voelen, met waar nodig deskundige uitleg van het enthousiaste Ubbink-team.

De conclusie uit de gesprekken in de pauze is, dat Ubbink volop bezig is aan zijn imago te bouwen. En om dat allemaal nog eens te onderstrepen heeft Beijer voor het tweede deel van de avond een heuse professor uitgenodigd voor een college over het thema 'imago'.

Nou, dat hebben de aanwezigen geweten. De keurig in het pak gestoken professor doctor Wilco Fröger met de leerstoel imagobuilding aan de Universiteit van Berkely, Californië -

zet dit onderwerp aanvankelijk op een haast saaie en gedegen toon neer, ondersteund door de onvermijdelijke power-point presentatie. Maar gaandeweg ontpopt hij zich als een allesweter en alleskunner op het gebied van imagebuilding, ondernemerschap, vertrouwen kweken, trends zetten, logo's, promotie en globalisering. Het publiek raakt in verwarring. De bewegingen van de professor worden alsmat wilder en de superlatieven vliegen de zaal in. De microfoon wordt vragend onder diverse neuzen geschoven, waarbij de professor uiteraard met een kwinkslag de stelling van de gast de grond in boort. Langzaamaan begint de zaal door te krijgen dat de vermaarde professor een show aan het opvoeren is, waarheden verkondigend waarmee je alle kanten op kunt. Hijzelf is zowel leidend, als lijdend voorwerp. De spreekbeurt eindigt uiteindelijk in een grootse gezongen finale, waarin alles wat mensen maar om de tuin kan leiden aan bod komt. „Geloof niet in mooie praatjes. Wacht U voor strakke pakken en stropdassen."

Kortom, de aanwezigen vallen de schellen van de ogen. De eerbiedwaardige professor doctor Fröger wordt teruggebracht tot de persoon van begenadigd zanger, acteur en conceptionist Rob Janszen uit 'de omgeving van Tilburg'. Maar genoten, dat heeft de zaal zeker wel. Een spraakmakende uitsmijter, daar is iedereen in de Lofta het over eens. ■

De volgende bijeenkomst van de Business Sociëteit van D-O-C-STAP Orion is gepland voor maandag 8 mei bij toppartner TVA, Creatieve Communicatie, in Doetinchem.

Alex Stein en Sander Sikking testen de glazen dakkapel 'Milano', het topproduct van Ubbink.

Milano dakkapel
geeft licht van boven,
voor en opzij.

Beijer:
'In twee jaar
zijn wij marktleider'

Bob Raterink

Fysio- en manueeltherapeut

Wie zowel beroepsmatig als in de vrije tijd zijn vak uitoefent, moet wel een gelukkig mens zijn. Van Bob Raterink mag dat wel gezegd worden. Hij heeft zijn praktijk gevestigd op sportpark De Bezelhorst. Iets verderop in sporthal Rozengarde is hij pro deo actief voor de medische staf van D·O·C·STAP Orion.

"Mijn hart ligt nog steeds bij het volleybal", zegt de oud-speler van de Doetinchemse eredivisieploeg.

Alweer vier jaar - en rond 1990 ook een aantal seizoenen - zorgt Raterink in samenwerking met teamarts Rob van Zoonen en de verzorgers Rinse Reinbergen en Bert Broens dat de selectie zo fit mogelijk het seizoen doorrolt.

"De spelers komen het meest met schouder- en knieklachten", zegt Raterink over het spreekuur dat hij wekelijks na de woensdagtraining houdt in Rozengarde. Vooral de afgelopen maanden zat de wachtkamer vol. "Er waren nog nooit zoveel blessures als dit seizoen. Nee, het heeft niets met overbelasting of trainingsarbeid te maken. Anders zou er sprake zijn van hetzelfde type blessures, zoals laatst bij een betaald voetbalclub waar vier of vijf spelers met meniscusproblemen kampten. Bij ons zijn het verschillende blessures. Het is pure pech."

Het leverde een indrukwekkend rijtje op: Bas Hellinga (knie), Marvin Sombroek (knie), Bas Mollevanger (irritatie botvlies boven enkel), Frank Denkers (verrekte kuitspier) en Edward Kamphuis (zwarte pinkblessure). Hellinga is het langst uit de roulatie nadat hij in november tijdens het Europacup-weekeinde door een achterwaartse beweging een kraakbeenletsel achter de knieschijf opliep.

"Na operatief ingrijpen heeft het kraakbeen tijd nodig om aan te groeien. Bas revalideert in zijn woonplaats Utrecht waar hij onder leiding van een fysiotherapeut met oefeningen de belasting van de beenspieren langzaam opbouwt. Bas houdt ons op de hoogte en zodra hij hier weer traint komen wij in beeld. We zijn al blij als hij er in augustus weer bij is", zegt Raterink die alle thuiswedstrijden en een aantal uitduels bijwoont. Ook dan staat hij de spelers bij.

Een goede warming up en cooling, het toepassen van een goede speeltchniek, het juiste lichaamsgewicht, voldoende spierkracht maar ook mentaal scherp en geconcentreerd zijn.

Dit alles helpt om blessures buiten de deur te houden, zegt Raterink die is gespecialiseerd als manueel therapeut.

"Bijvoorbeeld, bij een schouderblessure manipuleer je een voor een de schoudergewrichten, je maakt ze los. Dat doe je ook met de nek en naar onderen de borstwervelkolom. Door de juiste sturing te geven aan de schouderpijlen blijven die soepel. Vervolgens geef je spelers advies mee. Ze oefenen met een elastische band. In de toekomst is dit een aspect dat op de krachttraining meer aandacht verdient."

In zijn praktijk op sportpark De Bezelhorst past Raterink ook dergelijke methodes toe.

"De manueel therapeut onderscheidt zich door bijvoorbeeld in het geval van een vastzittende nek alle nekwerfels afzonderlijk te behandelen. Je pakt de gewrichten tussen de werfels ook mee, waardoor je de spierspanning beïnvloedt."

Mensen met klachten kunnen zonder tussenkomst van de huisarts aankloppen bij de praktijk van Raterink.

"Vaak gaat het om behandelingen die vrijwel altijd worden vergoed door de zorgverzekeraar mits je daarbij bent aangesloten. Je leert mensen op de juiste wijze hun spieren aan te spannen, te gebruiken dus. Vervolgens adviseer ik om te gaan sporten. Fietsen, zwemmen of wandelen. Bewegen met plezier." ■

Voor meer inlichtingen kunt U bellen of mailen:

Tel: 0620606170

Email: bobraterink@planet.nl

'Spelinzicht Orion verbetert zienderogen'

Ook dit jaar werd een toeschouwer in elke thuiswedstrijd uitgeroepen tot THE FAN OF THE MATCH. Directeur Geert Teunissen van hoofdpartner D·O·C·Stap overhandigde iedere keer een fraai boeket bloemen. Dit boeket werd beschikbaar gesteld door Bloemsierkunst Terry Hecker uit Terborg. De bloemen gingen naar die supporter die zich nadrukkelijk positief had uitgelaten in de aanmoediging van D·O·C·STAP Orion.

Met één tegen drie sets verloren van Ortec Rotterdam/Nesselande.

Maar toch een wedstrijd om op de banken te gaan staan, vindt Rienke Garrits (21) uit Hengelo (Gld).

„D·O·C·STAP Orion is de laatste vier á vijf seizoenen gewoon prima in kwaliteit gegroeid. De spelers doen het hartstikke goed en klimmen stapje voor stapje hogerop. Vooral het spelinzicht verbetert zienderogen.”

Rienke zat zondag 26 maart, vroeg in de avond, zoals gebruikelijk enthousiast naar de wedstrijd te kijken.

In de pauze werd zij aangenaam verrast door Geert Teunissen, die met grote passen de tribune opbenedend Garrits bombardeerde tot 'Fan of the Match'.

Voor de Hengelose was het een grote verrassing het gebruikelijk door Bloemsierkunst Terry Hecker uit Terborg beschikbaar gestelde bloemstukje te mogen ontvangen.

Rienke Garrits volgt de opleiding verpleegkundige aan het Twenteborg Ziekenhuis in Almelo, waar zij ook op kamers woont.

Maar als in het weekeinde een leuke wedstrijd van D·O·C·STAP Orion te beleven is, móet ze naar Rozengarde. „Ik heb zelf zo'n tien jaar volleybal gespeeld bij DVO in Hengelo,” zegt Rienke, „Van mijn zesde tot mijn zestiende jaar. Helaas moest ik door een blessure het volleybal vaarwel zeggen. Met pijn in mijn hart, want ik heb er altijd veel plezier aan beleefd.”

Zoveel plezier, dat Rienke het niet laten kan zeer regelmatig aan te schuiven op de tribune bij D·O·C·STAP Orion. Dat heeft zich ditmaal vertaald in een stoffelijke blijik van waardering. Een attentie waar Rienke niet op gerekend had. ■

Orion Time Out: feestavond voor vrijwilligers

D-O-C-STAP Orion houdt op vrijdag 12 mei een speciale feestavond voor alle vrijwilligers. Iedereen is welkom, van voorzitter tot scheidsrechter, van aanvoerder tot coach en van teller tot zaalwacht. We noemen deze avond de Orion Time Out.

Het feest wordt gehouden in party- & congrescentrum Hart van Doetinchem aan de Rozengaardseweg. Het programma bestaat uit een talkshow, uitreiking van een onderscheiding voor de vrijwilliger(s) van het jaar en het nuttigen van een drankje en een hapje. Tijdens de talkshow die wordt omlijst met muziek, komen actuele zaken binnen onze vereniging aan de orde. Iedereen krijgt de gelegenheid om mee te praten over de koers van D-O-C-STAP Orion. De presentator is niemand minder dan Geert Teunissen, directeur van onze hoofdpartner D-O-C-STAP en bekend als interviewer van de Hartshow die elke eerste donderdagavond van de maand live wordt uitgezonden op radio Optimaal FM.

Een belangrijk moment tijdens de Orion Time Out wordt de uitreiking van een onderscheiding aan de vrijwilliger(s) die zich voor de vereniging erg verdienstelijk heeft/hebben gemaakt. Zij krijgen een voor Orion nieuwe onderscheiding. In welk vat deze waardering wordt gegoten, is een verrassing.

D-O-C-STAP Orion wil met het organiseren van deze avond haar waardering uitspreken over de vrijwilligers die zich op allerlei manieren inzetten voor een goed functionerende vereniging.

Bovendien wordt het glas geheven op het eerste jaar sinds de succesvolle fusie met Huévo'85.

**Mocht iemand vrijwilliger zijn en geen uitnodiging hebben ontvangen, meld je dan bij Ben Menting, telefoon (0314) 340 560, mail b.menting2@chello.nl*

TECHNISCH VRIJE TIJD CENTRUM (T.V.C.)
AMBACHTSTRAAT 10 7005 AM
TEL. 0314 393921 FAX 393716
INFO@TVCDOETINCHEM.NL

TECHNIEK VOOR KINDEREN VANAF GROEP 6
VERJAARDAGSFEESTJE
CURSUSSEN OP MAAT
VERHUUR RUIMTE VOOR EIGEN INITIATIEVEN
ALLE DAGEN 52 WEKEN PER JAAR.

WIJ ZOEKEN NOG HANDIGE VRIJWILLIGERS

De Doetinchemse ondernemer Wito Bongers zette aan het begin van dit speelseizoen voor de D·O·C·STAP Orion Business Sociëteit zijn plannen uiteen met 'jeugd en techniek'. Het door hem opgerichte Technisch Vrijtijds Centrum (TVC) Doetinchem draait inmiddels als een tierelier.

TVC draait als een tierelier

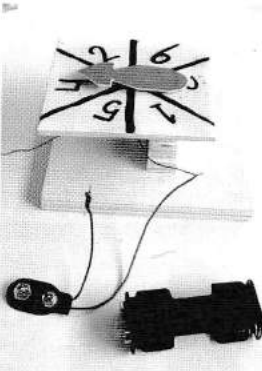
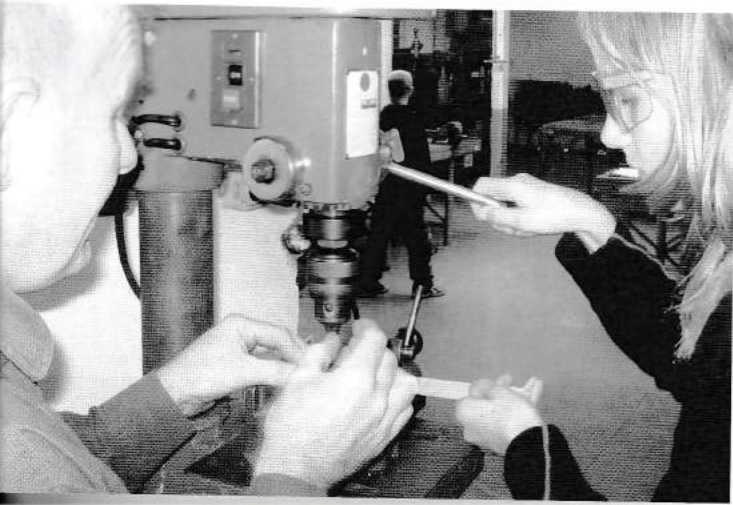
„Vraag naar technieklessen is er volop. Alleen, hoe krijg ik het allemaal georganiseerd?“ zegt Wito Bongers op een van de weinige momenten dat het rustig is aan de Ambachtsweg 10 in Doetinchem. Hij is nu goed anderhalf jaar onderweg met de opbouw van het lesprogramma in het voormalige bedrijfspand. Bongers deed dit in samenwerking met de plaatselijke welzijnsorganisatie De IJsselkring en voerde gesprekken op tal van basisscholen. Zijn 'motto': 'Kinderen en techniek, dáár kun je wat mee'. Bongers vindt dat kinderen in het onderwijs vandaag de dag veel te weinig de gelegenheid wordt geboden om naast theorie ook daadwerkelijk de handjes te laten wapperen en iets zelf helemaal te maken.

Inmiddels is de week goed gevuld bij TVC Doetinchem. Maandag en dinsdag de hele dag klassen van vso-school Rozengarde over de vloer. Een school waar de basisschoolleerlingen, die nog niet naar het voortgezet onderwijs kunnen, worden opgevangen. Op de andere dagen komen de gewone basisschoolleerlingen samen met hun leerkracht een ochtend of middag techniek doen.

Grote trekker blijkt ook de vrijetijdsclub op de vrijdagmiddag, voortgekomen uit het techniekprogramma voor meisjes 'Technica 10', maar hier ook voor jongens. Wito: „Deze enthousiaste club heeft inmiddels dertig leden en er staan er nog evenzoveel op de wachtlijst. Ik krijg bovendien heel veel positieve reacties.“

Nieuw en bijzonder goed lopend zijn ook de verjaardagfeestjes op zaterdagmiddag. Het programma wordt voor die tijd met de ouders afgestemd. Naast de gebruikelijke ingrediënten als zingen, taart eten en cadeautjes uitreiken, wordt er individueel of met de hele groep een opdracht uitgevoerd. „De kinderen werken anderhalf tot twee uur aan een bepaald project en ze vinden het allemaal hartstikke leuk,“ zegt Bongers. En dat is nog niet alles. Wito Bongers denkt ook aan naschoolse opvang en vakantie-activiteiten in samenwerking met verenigingen.

Wito Bongers leert een leerling de tafelboor te hanteren.

Hij heeft bij dat alles steun van een aantal vrijwilligers, maar ook van een tweetal oudvaklieden, die inmiddels de pensioengerechtigde leeftijd hebben overschreden en het heel leuk vinden om kinderen techniek bij te brengen. Ook zijn oproep aan het bedrijfsleven tijdens de Businessclub

Links, een door de leerlingen gemaakte, elektrische dobbelsteen.

van D·O·C·STAP Orion om oude machines te beschikking te stellen, is niet onbeantwoord gebleven. Het Graafschap College heeft direct een aantal werkbanken ter beschikking gesteld. Bongers is overigens ook medestimulator van het technieklokaal dat in de opvallende nieuwbouw van het Metzo College wordt ingericht. „De bedoeling is om via een nog op te richten stichting vanuit dit lokaal voorlichting te gaan geven aan ouders, scholen en jeugd over de leerweg die zij in de techniek kunnen volgen. Wat kunnen ze bereiken, welke opleidingen zijn er beschikbaar.“ Hoewel deze plannen nog in een pril stadium verkeren, staan alle neuzen wel dezelfde kant op. „Wij hopen met dit technieklokaal een brug te slaan tussen de verschillende opleidingen in Doetinchem en omgeving. Tot nu toe is iedereen teveel met zijn eigen toko bezig.“ Waar dat laatste toe leidt blijkt volgens Bongers uit het nieuwste initiatief in Doetinchem: de aankondiging van de oprichting van 'De5, school voor techniek'. „Nog weer een technische opleiding leidt alleen maar tot versplintering. Daar worden de leerlingen uiteindelijk het slachtoffer van.“ ■

Sportprijs Doetinchem 2005 stimulans D·O·C·STAP Orion

Een officiële prijs op sportief gebied zit er dit seizoen normaal gesproken niet meer in voor de volleyballers van D·O·C·STAP Orion. Toch gaan de volleyballers van de Doetinchemse eredivisieploeg straks niet met lege handen naar huis. Interim-aanvoerder Justin Sombroek kreeg maandagavond 20 maart uit handen van waarnemend burgemeester Wim Dijkstra de Sportprijs 2005 van de gemeente Doetinchem.

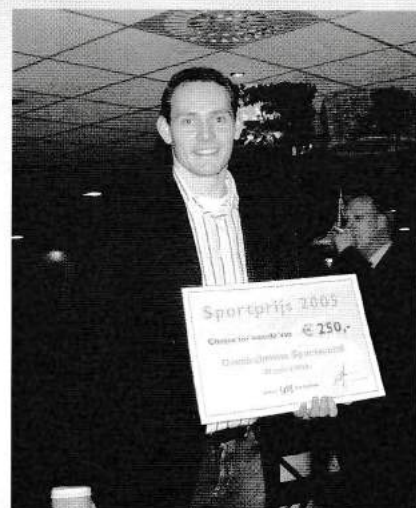
Met de woorden '2005 was een historisch jaar voor D·O·C·STAP Orion', overhandigde de welbespraakte Dijkstra in de businessclub van stadion De Vijverberg de bokaal aan Sombroek. Hij somde een aantal feiten op die uiteindelijk bepalend waren voor de jury om de hoogste Doetinchemse sportonderscheiding toe te kennen aan D·O·C·STAP Orion.

Het team speelde vorig jaar november voor het eerst sinds vijftien jaar weer Europees volleybal, met een aansprekend toernooi in de sporthal Rozengarde.

Bovendien sloot D·O·C·STAP Orion het afgelopen jaar met een verrassende tweede plaats in de eredivisie af. Op verenigingsniveau was er de fusie met de andere Doetinchemse volleybalclub Huévo '85. "Er zit continuïteit in de prestatie van D·O·C·STAP Orion", constateerde Dijkstra die even het verleden indook. "In de jaren tachtig was Doetinchem een nationaal volleybalbolwerk. Daarna ging het een aantal jaren minder, maar door de ambities van bestuurders, sponsors en vrijwilligers is D·O·C·STAP Orion bezig terug te keren naar de top. Daarom is de Sportprijs 2005 ten volle verdiend."

Een tweede plaats voor volgend seizoen zou mooi zijn, zo antwoordde Sombroek enigszins aarzelend op de vraag van Dijkstra wat D·O·C·STAP Orion zich voor de volgende volleybaljaargang toewenst. Naast een cheque van 250 euro was er voor alle spelers een persoonlijke herinnering in de vorm van een boek. Behalve het uitreiken van de presentjes benadrukte Dijkstra dat sport niet op zichzelf staat, maar in combinatie met 'cultuur en economie een juiste mix kan opleveren waar de Achterhoek trots op kan zijn'.

Hij noemde vier punten die van belang zijn: Zorg dat de sport blijft verbroederen. Blijf in verband met problemen van overgewicht bij steeds meer mensen streven naar een gezonde geest in een gezond lichaam. Naast breedtesport en het betaalbaar houden van sport voor de minima, is topsport van het grootste belang. Breedte- en topsport vullen elkaar aan. Sportidolen waar de jeugd zich mee kan vereenzelvigen zijn hard nodig. ■

'Als die hal er niet komt,

"Tegenwoordig noem je dat 'een netwerk opbouwen', vroeger kende je gewoon mensen. Vandaag de dag hebben ze het over 'communiceren', vroeger luiden we gewoon wat."

Als er iemand is die met de nodige relativering naar de wereld om zich heen kijkt, is het wel Dick Visser. Voormalig zeeman, anglofiel, freelance tekstschrijver, sportjournalist, volleyballiefhebber, FPU'er en vrijwilliger bij D-O-C-STAP Orion. "Ik heb van meer clubs verzoeken gehad om wat te gaan doen, maar D-O-C-STAP Orion is mijn club. Hier voel ik me thuis."

Dick Visser, wie kent hem niet? Al meer dan 30 jaar (!) kritisch volger van de verrichtingen van de mannen en vrouwen van D-O-C-STAP Orion. Licht voorover gebogen, enigszins aarzelende tred, grijzende haren tot in de nek, prominente snor... een beetje de inspector Columbo van de Achterhoekse sportjournalistiek. Oogt vriendelijk, argeloos, beetje naïef bijna, maar houdt hem in de gaten. Niemand weet meer van volleybal en vooral van wat er allemaal in het wereldje om het volleybal heen omgaat dan Dick Visser. Gewoon door vriendelijk overal te informeren, slim verbanden te leggen, te zwijgen als dat nodig is en vooral zijn bronnen te beschermen en afspraken met hen te respecteren. "Prachtig vak, journalistiek", vindt Visser die begin '75 neerstreek in de Achterhoek, zich daar ontwikkelde tot sportreporter en onlangs afscheid nam van de krant. In het begin van zijn carrière bezocht hij vooral wedstrijden van De Graafschap, maar toen een tweede redacteur de redactie kwam versterken, schoof Dick definitief in de richting van het volleybal. "In de loop van de tijd kreeg ik meer met volleybal dan met voetbal. Daar voelde ik me prettiger bij. Ik wist er weinig van, maar langzaam begon ik het te begrijpen. Ik heb zelfs nog eens een scheidsrechterscursus gevolgd, bij René Wiggers. Zo kwam ik er langzaam in. Volleybal werd mijn wereldje."

Kans

Visser mag dan zo ongeveer vergroeid zijn met sportjournalistiek, het is niet het enige dat hij in zijn arbeidzame leven heeft gedaan. Na een opleiding op de Zeevaartschool in Rotterdam zat hij vijf jaar op de koopvaardij, op tankers en vrachtschepen. Een baan die hem onder meer bracht in de Noord-Engelse havenstad Liverpool waar hij drie jaar bleef hangen, samen met zijn toenmalige Ierse echtgenote ('zo'n wilde rooie, hartstikke leuk voor drie jaar'). En in Mozambique, waar hij alles bij elkaar een jaar verbleef. Na terugkeer in Nederland schreef hij over dat laatste land een paginagroot artikel over de politieke en sociale situatie. "Schrijven zat er altijd al een beetje in. Het interesseerde me wel. Ik heb me daar toen helemaal op geworpen. Freelance gewerkt, weinig verdiend, maar vooral geïnvesteerd in mezelf. Ik had een bromfiets, maar geen geld om een ziekteverzekering af te sluiten. Ik kreeg toen de kans om naar De Gelderlander toe te gaan. Ik ben indertijd nog aangenomen door Louis Frequin, onze Godfather. Zo kwam ik terecht in de Achterhoek en heb hier ruim 31 jaar gezeten, op twee jaar op de nieuwsredactie in Nijmegen na. In die functie heb ik de ramp in Enschede nog verslagen."

Schitterend

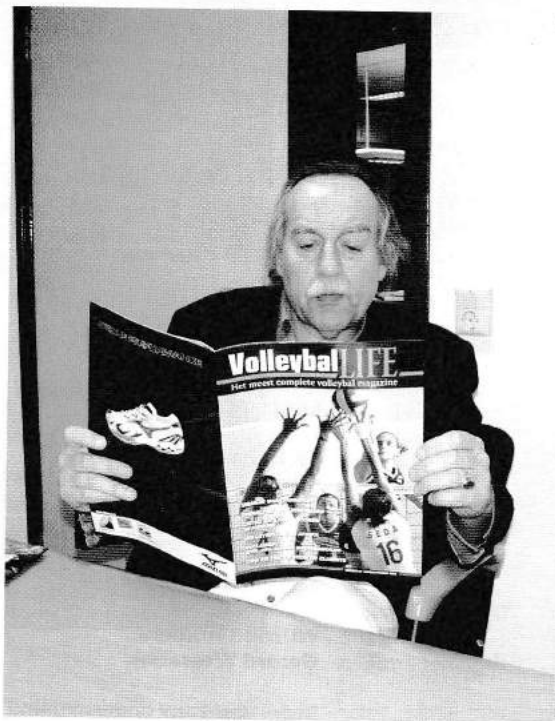
Als vrijwilliger werkt het allemaal wat anders, vindt Dick Visser. Het gaat nog steeds om journalistiek, om goede verhalen, om achtergronden. "Maar voor mij gaat het nu ook om de gezelligheid. Lambiek Kneplé, René Wiggers, Loekie de Jong, Jan Bosma, Rob Lureman... we kennen elkaar al jaren en welke vereniging kan zeggen dat ze een clubblad maken met zoveel journalistieke kennis en ervaring. Zo'n clubje mensen maakt het leuk en gemakkelijk. Na de wedstrijd kletsen we na, drinken nog wat en gaan dan nog vaak met wat mensen de stad in. Ik ben ook door andere clubs gevraagd om, nadat ik met de VUT ging, daar wat te gaan doen. Longa bijvoorbeeld, maar dat is mijn club niet. Bij D-O-C-STAP Orion voel ik me thuis.

En D-O-C-STAP Orion zelf? Er gloort een schitterend perspectief voor de mannen. We kunnen heel ver komen. Maar dan wordt het ondertussen wel tijd voor die topsporthal. Dat is een voorwaarde, naar mijn idee. Lukt dat niet in pakweg 2, 3 jaar, dan wordt het niks. Dan is wat we nu meemaken het hoogst haalbare. Dat zou jammer zijn. Laat die overheid nou eens een keer komen. Niet met geld, maar met plannen en ideeën. Deze club is het waard." ■

is dit het hoogst haalbare'

Onzin

In de loop der jaren ontwikkelde Visser zich tot een echte volleybalkenner. Hij maakte de topdagen van de dames en heren van Orion mee, begin jaren '80. Maar volgde ook de landelijke ontwikkelingen. "Het is een tamelijk overzichtelijke wereld. Als je een beetje moeite doet, leer je iedereen wel kennen. Chris Mast, Harry Brokking, Pierre Mathieu, Frits Suër... Nog steeds kom ik veel mensen uit het verleden tegen in de sport. En ondertussen ook 'zoons en dochters van...'. Maar er is ook veel veranderd. In de journalistiek gaat het meer om achtergronden dan om verslagen. En we gebruiken andere woorden. Vroeger kende je iedereen, nu bouw je een netwerk op. Vroeger lulden we maar wat, nu communiceren we met elkaar. En de sport zelf is professioneler en commerciëler geworden. Heb ik geen moeite mee, integendeel. Ik vind het ondertussen bijvoorbeeld echt flauwekul dat we in de krant de naam van D-O-C-STAP als sponsor van Orion niet gewoon ronduit noemen. Nee, de regels bepalen dat dat in een artikel maar één keer mag en dan niet in de kop. Wat een onzin." Waar Visser wel nog steeds waarde aan hecht, is zijn journalistieke onafhankelijkheid: "Ik wenste mij niet op te stellen als verlengstuk van een club. Bij De Graafschap hadden ze daar nogal een handje van. En waren ze boos, als je iets schreef wat niet in hun straatje te pas kwam."

Bestuur

Voorzitter **Hans Meijer**
(0314) 34 09 48
hans50_meijer@hotmail.com

Secretaris **Joke Emaus**
(0314) 34 53 63
info@orion-web.nl

Penningmeester **Jos Pasman**
(0314) 34 15 28
jpasman@xs4all.nl

Bestuursleden **Wim Dieleman**
*Aandachtsvelden
sponsoring en acties*
(0314) 32 39 35
wimdieleman@tva-reclame.nl

Hennie van Haarlem
*Aandachtsvelden
dames-, heren- en jeugdlijn*
(0314) 34 15 89
h.haarlem@wxs.nl

Ben Menting
*Aandachtsvelden
recreanten, PR & communicatie,
vrijwilligers*
(0314) 34 05 60
b.menting@chello.nl

Commissieleden zie www.orion-web.nl.

Ledenadministratie **Rensje van Haarlem**
Eindhovenlaan 25
7002 HE Doetinchem
(0314) 34 15 89
ledenadministratie@orion-web.nl

Stichting Topvolleybal Orion

Postbus 666
7000 AR Doetinchem
www.docstap-orion.nl

Raad van Bestuur
Voorzitter **Theo Vriezen**
Penningmeester **Ed Jansen Venneboer**
Secretaris **Jan Dekker**

Directeur **Jos Tiemesen**

Managementteam
Technische zaken **Erik Veenstra**
Communicatie **Wilfried Holders**
Algemene zaken **Gerard Wesselink**

Bedrijfsbureau / ondersteuning
Secretariaat **Nicolien Rensink**
Financiën **Gerton van de Craats**

Jeugdcommissie

Lijncoördinator **Kim Wolswijk**
Circulatie-
en Minivolleybal
jeugd tot
12 jaar
7006 KX Doetinchem
(0314) 36 55 36
kimwolswijk@hotmail.com

Lijncoördinator **Aukje Vollema**
Meisjes C
Wilhelminastraat 109
7001 GV Doetinchem
(0314) 34 39 69
aukje@burowittenburg.nl

Lijncoördinator **Jorinca Simmelink**
Meisjes B
Garonnedal 13
7007 HM Doetinchem
(0314) 36 46 05
sim100@chello.nl

Lijncoördinator **Diny Nas**
Meisjes A
Bieslookveld 66
7006 TH Doetinchem
(0314) 32 39 75
dinyenas@chello.nl

Lijncoördinator **Lidy Jansen**
Jongens
Thomas a Kempisstraat 36
7009 KT Doetinchem
(0314) 34 57 45
jansenx4@wanadoo.nl

Secretariaat **Jorinca Simmelink**
Garonnedal 13
7007 HM Doetinchem
(0314) 36 46 05
sim100@chello.nl

JC-lid **Ans Lammers**
Vlierbes 13
7006 SB Doetinchem
anslammers@hetnet.nl
(0314) 33 45 01

Voorzitter **Rob Buiting**
Uylenbroeklaan 49
7006 PM Doetinchem
(0314) 36 61 03
rob.buiting@mail.ing.nl

Bezorgers

Wijk 1 **Frederieke Schut**
(Louise de Colignystraat 5)

Wijk 2 **Diny Kuiperij** (Van Entstraat 33),
Marjolijn van Haarlem
(Eindhovenlaan 25)

Wijk 3 **Nienke Rijntjes** (Calslaan 11)
Anke en Laura Bloem
(Gr. v. Prinstererlaan 14)

Wijk 4 **Ralf van de Boom** (Frans Halsweg 4)

Wijk 6 **Irene Snijder** (De Vlierbes 95)
Lobke Snippe (Dilleveld 33)

Eline van der Maas (Marjoleinveld 24)
Wijk 6/7 **Anouk Hesseling** (Dichterseweg 117)
Ab Been (Plattenburgstraat 214)

Wijk 7 **Linda van Hall** (Hof van Edinburg 23)

Wijk 8/9 **Karin Bazen** (Prins Alexanderstraat 122)

Wijk 9 **Wessel Staal** (J.G. Heuthorststraat 35)
Dinie Kuiperij (Van Entstraat 33)

Adverteerders **Ab Been**
(centrum en wijk 5)
(0314) 33 48 32
en coördinatie
abbeen@hetnet.nl
bezorging

Op deze pagina
de namen en
adressen van de
bestuursleden
van D-O-C-STAP
Orion.

Als je vragen,
opmerkingen,
suggesties of
ideeën hebt,
bedenk dan
eerst bij wie je
het beste terecht
kunt of kijk op
www.orion-web.nl.
Dat bespaart het
bestuur een
heleboel tijd en
geregeld en je
hebt eerder
antwoord.